

Dr. Posza István

1939–2007

Szomorúan és szinte hitetlenkedve vettük tudomásul, hogy mindannyiunk által kedvelt és becsült kollégánk, nagyra értékelt agrometeorológus munkatársunk eltávozott körünkéből. Szűkebb kutatási területéhez egész pályafutása során hű maradt, szakmai elkötelezettsége példa értékű volt tudományos gyakornoki mivoltában és obszervatóriumvezetői minőségében egyaránt. Operatív jellegű napi teendőit, tudományos kutatói munkáját, majd vezetői munkakörét egyaránt nagy odaadással, gondosan végezte, amivel elismerést vívott ki munkatársai körében. Szerény, barátságos magatartása, egyenes jelleme, kiváló humora hozzájárult ahhoz, hogy közkedvelt egyéniség legyen munkatársai körében. Ennek is köszönhető, hogy nagy fájdalommal és mély megrendüléssel vettük tudomásul halálhírét, amely Szarvasról, utolsó munka- és lakhelyéről érkezett 2007. június 29-én.

Posza István a Somogy megyei Szenyéren született 1939. október 4-én egyszerű, becsületos, őt nagyon szerető, földműves családban. Elemi iskolába szülőfalujában járt, majd a Csurgói Csokonai Vitéz Mihály általános gimnáziumban érettségizett 1958-ban. Ezt követően az Eötvös Loránd Tudományegyetem TTK fizikus és meteorológus szakán kapott egyetemi diplomát.

Egyetemi tanulmányait követően 1963. augusztus 1-én kezdte szakmai pályafutását tudományos gyakornokként az Országos Meteorológiai Intézet Éghajlati és Sugárzási Osztályán a Marczell György Aerológiai Obszervatóriumban, Pestszentlőrincen. Éppen ebben az esztendőben létesítettem agrometeorológiai kutatóállomást Szarvason, az Öntözési Kutató Intézet területén, ami később, évtizedeken át, az ő tevékenységének is színhelyévé vált.

Kutatói szárnybontogatásként előbb az itt induló öntözésmeteorológiai kutatási programba kapcsolódott be, majd aktív és lelkes szervezőmunkával részt vett az országos párolgásmérő hálózat létrehozásában és az evapotranszspirométeres kutatóállomás-hálózat szervezésében. Közben

az az osztály, ahol pályafutását kezdte, Agrometeorológiai Kutató Osztállyá szerveződött, s 1966 szeptemberétől tudományos munkatársként véglegesen itt kötelezte el magát az agrometeorológiai mérések és kutatások iránt.

Életvitelében és tudományos pályafutásában jelentős dátum volt 1974, amikor is felépült a Szarvasi Agrometeorológiai Obszervatórium, ahová vezetői kinevezés birtokában két kutatótársával: *Galló Vilmos*ssal és *Walkowszky Attilával* Budapestről leköltözött. Nyugdíjba vonulásáig, ill. az Obszervatórium felszámolásáig (1999) végezte ott szakmai tevékenységét hozzáértéssel és odaadással.

A Debreceni Agrártudományi Egyetem Mezőgazdasági, Víz- és Környezetgazdálkodási Főiskolai Karán (Szarvas) 1976-tól rendszeresen részt vett az agrometeorológia oktatásában, ahol e tevékenysége elismeréseként 1998-ban „Tiszteletbeli főiskolai docens” címet kap.

Kutatói munkája elsődlegesen a szabad vízfelszín és a különféle növényállományok párolgásának meghatározására irányul. Több évtizeden át folytatott vizsgálatai kiterjedtek az öntözés, a műtrágyázás és a meteorológiai tényezők közötti összefüggések elemzésére, gyümölcsöző együttműködésben a Szarvasi Öntözési Kutató Intézet hasonló témakörben dolgozó munkatársaival. Tudományos munkájának eredményeit 60 publikációja fémjelzi, amelyek részben önállóan, ill. társszerzőkkel együtt jelentetett meg. Ezen belül a Léggör-ben 9 tanulmányt közölt pályafutása során.

A növények párolgási viszonyainak feltárására irányuló, helyszíni mérésekre alapozott témakörben végzett kutatási eredményeinek szintéziseként 1984-ben „A növényállományok evapotranszspirációja” címmel egyetemi doktori értekezést nyújtott be a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemre, amit „summa cum laude” minősítéssel védett meg, s egyetemi doktori fokozatot szerzett.

Lelkiismeretes és eredményes munkáját az Országos Meteorológiai Szolgálat „Kiváló Dolgozó” (1975) kitüntetéssel ismerte el, majd 2000-ben a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium Pro Meteorológia Emlékplakett-jét kapta meg. A Magyar Meteorológiai Társaság Berényi Dénes Díjjal (2001) jutalmazta az agrometeorológia terén végzett eredményes munkásságát.

Kedves Pityu! Szép és eredményes szakmai pályát futottál be. Pályatársaid, barátaid tisztelettel és szeretettel emlékeznek a közös munkára és sikerekre. Amikor végső búcsút veszünk Tőled itt a Léggör hasábjain is, mindannyian nosztalgiával gondolunk vissza az együtt töltött vidám és boldog munkásévekre.

Emlékedet kegyelettel megőrizzük!

Dr. Antal Emánuel